incomposito, nemo non metuit insidere equo
infreni, et plus periculi est à lingua infreni:
quis linguam aduersus Deum conuitia iactantem
non infrenem dixerit? heu quot hae temulenta
in coeli altitudinem verborum iacula mittit? quot
in supernos incolas ferventia tela torquet?
quot in summum Deum Optimum Maximum superba
conuiciorum spicula iaculatur? prò superos
quot et quoties, si non omnia voto succedant,
si non lato auspicio fruatur, et si semel
fortunae rota frangat, verborum tonitrua
ex audiuntur, spargunt turgentia nubes
coeli calumniarum fulmina, ruunt per
praeceps furentia conuiciorum flumina,
blasphemiarum aduenas effundit mare, a re
inutili et nullius momenti concitatio vel potius
dicam ob lanam caprinam excortio. vos
lingua conuitiantis calamitatis aetherii proceres,
qui hanc tragicam scenam ludere spectatis,

License: CC-BY-NC – Zürich, Zentralbibliothek, Ms. D 147, f. f.%20222v – Collection of oratory practice pieces in Latin by novices at the monastery of St. Gall, 1660 (http://www.e-codices.ch/en/zbz/D0147/f.%20222v)